

UITSPRAAK no. 40 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "ongeval clubhuis"

Betreft : aansprakelijkheidsverzekering voor beroepen en bedrijven/aansprakelijkheidsverzekering voor beroepen en bedrijven.

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Op 28 mei 1985 heeft een ongeval plaatsgevonden tijdens een gourmetpartijtje binnen het clubhuis van de Stichting voor Sociaal-Cultureel Werk Y. Een deelneemster ,X, liep daarbij brandwonden op. De brand was ontstaan door een onachtzaamheid van een personeelslid van Y. De Stichting voor Sociaal-Cultureel Werk Y is aansprakelijk gesteld voor de schade voortvloeiende uit het ongeval. Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Wij stellen ons op het standpunt dat:

1. Verzekeraar A heeft een geschil met Verzekeraar B in de zin van artikel 2 lid 3 van het Reglement Verbondscommissie Samenloop welk geschil Verzekeraar A aan de Verbondscommissie Samenloop wenst voor te leggen ter verkrijging van een bindend advies als bedoeld in artikel 3 lid 5 van het Reglement Verbondscommissie Samenloop.
2. Verzekeraar A en Verzekeraar B zijn beide leden van het Verbond van Verzekeraars in Nederland.

3. Het geschil betreft onderstaande kwestie:
De Stichting voor Sociaal-Cultureel Werk Y heeft een verzekering voor wettelijke aansprakelijkheid afgesloten bij Verzekeraar A en bij Verzekeraar B. De verzekeringsovereenkomst bij Verzekeraar A is ingegaan op 1 januari 1980 die bij Verzekeraar B op 1 januari 1983.

Op of omstreeks 28 mei 1985 is in het door Y geëxploiteerde gebouw in het kader van bezigheden van medewerkers van Y vallend binnen de doelstellingen van Y een ongeval overkomen aan X welk ongeval moet worden toegerekend aan de schuld en onrechtmatige daad van Y en/of haar medewerkers.

Y is dan ook aansprakelijk jegens X voor de gevolgen van het ongeval; deze gevolgen zijn ernstig; X heeft ernstige brandwonden opgelopen door het ongeval.

4. Tussen Verzekeraar A en Verzekeraar B bestaat verschil van mening omtrent de vraag wie van beide in deze dekking moet verlenen.

Verzekeraar B stelt zich op het standpunt dat Verzekeraar A de oudste polis heeft en dat zij alleen op die grond gehouden is dekking te verlenen.

Verzekeraar A stelt zich op het standpunt dat zij en Verzekeraar B beide de wettelijke aansprakelijkheid van Y dekken, dat conform het arrest van de Hoge Raad d.d. 12 april 1985, RvdW 85 no. 73 niet van belang is voor een WA-verzekering welke verzekeringsovereenkomst het eerste is gesloten en dat op die grond beide maatschappijen gelijkelijk gehouden zijn tot dekking te verlenen hetgeen tot consequentie heeft dat beide maatschappijen ieder voor de helft de schade voor hun rekening zouden moeten nemen.

Zoals hierboven reeds werd vermeld meent Verzekeraar B dat dit standpunt van Verzekeraar A onjuist is.

5. Verzekeraar A legt hierbij de polissen van Verzekeraar A en van Verzekeraar B over.

Verzekeraar A verzoekt de Verbondscommissie Samenloop, oordelend als goede mannen naar billijkheid, uitspraak te doen met de kracht van bindend advies inhoudend dat Verzekeraar A en Verzekeraar B beide gehouden zijn in casu dekking te verlenen aan hun verzekerde Y en dat dit tot gevolg heeft dat beide, ieder voor de helft, de schade van X voor hun rekening moeten nemen."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Sedert 1 januari 1983 hebben wij het overkoepelend orgaan van de Stichting Y verzekerd tegen het risico van aansprakelijkheid. Als verzekerden zijn o.a. te beschouwen "de bestuursleden en de leiders/leidsters in hun functie als zodanig".

Op 28 mei 1985 heeft bij eerdergenoemde Stichting een ongeval plaatsgehad, waarbij een deelnemster - X - brandwonden heeft opgelopen.

Door middel van de brief van 26 juni 1985 heeft het Advocatenkollektief te .. Verzekeraar A bericht haar verzekerde, de Stichting voor Sociaal-Cultureel Werk Y, aansprakelijk te houden voor de schade voortvloeiende uit het ongeval.

Met haar brief van 29 juni 1985 heeft verzekerde via haar tussenpersoon aan ons melding gemaakt van het ongeval. Tevens heeft zij ons meegedeeld dat er een individuele W.A.-verzekering afgesloten is bij Verzekeraar A.

Op 27 november 1985 hebben wij met de secretaresse van uw commissie telefonisch overleg gepleegd. Deze deelde ons mee, dat uw commissie zich aan het beraden was omtrent een in te nemen standpunt. Vooralnog zou de oude regeling gelden.

Blijkens de notulen d.d. 27 november 1985 punt 7 van de AAV-ledenvergadering heeft uw commissie zich nog niet uitgelaten over een eventuele aanpassing van het reglement.

Met de brief van 15 januari 1986 van Verzekeraar A aan ons kantoor - waarin excuses worden aangeboden vanwege de vertraagde behandeling - wordt ons o.a. meegedeeld dat onderzocht moet worden wie dekking moet bieden.

Op 3 maart 1986 berichtten wij Verzekeraar A dat zij - als eerste aangesprokene - deze schade in behandeling dient te nemen.

Op 20 maart 1986 heeft het door Verzekeraar A inmiddels ingeschakelde advocatenkantoor ons o.a. laten weten dat zij van mening is dat zowel Verzekeraar A als Verzekeraar B ieder voor een deel dekking zou moeten verlenen op grond van het arrest van de Hoge Raad d.d. 12 april 1985.

Met onze brief van 4 april 1986 hebben wij Verzekeraar A bericht dat het Advocatenkollektief te .. met haar brief d.d. 26 juni 1985 de keuze heeft gemaakt namens benadeelde Verzekeraar A aan te spreken. Tevens hebben wij Verzekeraar A bericht dat wij ons dienen te onderwerpen aan de uitspraak van uw commissie, alsmede hebben wij uw standpunt herhaald van uw uitspraken nummers 15 en 16, dat de oude aansprakelijkheidsverzekering dekking moet verlenen: met andere woorden wij zijn ervan uitgegaan, dat Verzekeraar A dekking moest verlenen zonder verhaal op ons.

In ongeveer dezelfde bewoordingen hebben wij de advocaat van Verzekeraar A beantwoord.

Blijkens de circulaire d.d. 23 december 1986 van de AAV en NVVA 4.2.5. AJ/mt is aan ons meegedeeld, dat de overeenkomst inzake samenloop gewijzigd is voor geschillen, die na 1 januari 1987 bij uw commissie aanhangig zijn gemaakt.

Op 7 januari j.l. hebben wij de brief van 5 januari 1987 ontvangen van de advocaat van Verzekeraar A, waarin deze ons mededeelt, dat Verzekeraar A besloten heeft het geschil tussen haar en Verzekeraar B aan uw commissie voor te leggen. Een kopie van de memorie van eis hebben wij ontvangen.

Wij betreuren deze gang van zaken in hoge mate aangezien wij Verzekeraar A begin april 1986 in kennis hebben gesteld van ons standpunt, dat onze maatschappijen zich dienen te onderwerpen aan de uitspraken van de Commissie Samenloop. Wij menen dan ook, dat uw commissie zich bij de uitspraak van bovengenoemd geschil niet zou moeten richten naar de gewijzigde overeenkomst zoals vermeld in de circulaire AAV/NVVA d.d. 23 december j.l., doch uw uitspraak zou moeten baseren op de eerder ingenomen standpunten zoals vermeld in uw uitspraken nummers 15 en 16."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Tussen partijen staat vast dat de Stichting van Sociaal Cultureel Werk Y aansprakelijk is jegens X voor de toegebrachte schade.

De commissie constateert dat zowel de polis van Verzekeraar A als die van Verzekeraar B dekking bieden voor de aansprakelijkheid van Y voor de onderhavige schade.

De commissie constateert dat dit geschil inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen ná 1 januari 1987 door Verzekeraar A bij de Commissie Samenloop aanhangig is gemaakt, zodat dit geschil wordt beheerst door de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen. Partijen zijn met de circulaire d.d. 23 december 1986 van de AAV en NVVA van het bestaan van deze overeenkomst op de hoogte gesteld.

Het beroep van Verzekeraar B op de commissie met betrekking tot verwijzing naar haar oude jurisprudentie kan dientengevolge niet slagen aangezien partijen aan eerder genoemde overeenkomst zijn gebonden.

Conclusie

De commissie concludeert dat in dit geval sprake is van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2, sub 3, van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop.

De commissie concludeert dat dit samenloopgeschil geregeld dient te worden conform artikel 1 van de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen, zodat ieder zijn deel draagt naar evenredigheid van het bedrag waarvoor ieder afzonderlijk had kunnen worden aangesproken.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met het verzoek een bindend advies te geven ter beslechting van het geschil dat tussen partijen gerezen is. De commissie geeft als bindend advies dat iedere partij de helft van de schade voor zijn rekening neemt.

's-Gravenhage,

De Verbondscommissie Samenloop

De Voorzitter,

De secretaris,

(mr. H.O.Th. Hugenholtz)

(mevr. mr. W.H. v.d. Velde-Meijer)